

կազմող տաճիկներն իրենց հետ Ասորեստանէն բերած շոայլութեան և ծուլութեան ամեն հետեւանդներն արդէն իսկ արմատացուցած են երկրին մէջ, որոց օրինակին զոհ գնացած է և Հայոց վայելլութիւնն որ պիտի ունենային, եթէ իրենց հայրենի սովորութիւններն կորուսած չլինէին:

(Կշարա-նախիլ):

կ. վ. Ա.

ԹԵԽՈՒՈՐ ԶՈՒԿԻ ՄԵ.

Չուկ մի թոշող թեաւոր

Դըժգոհ իւր բաղդէն

Դարձաւ կասէր իւր ծեր մօր

— « Զգիտեմ ինչ անեմ »

Ոչ թէ արդեօք ինչպէս պէտք

Որ ազատվիմ մահուանէ .

Երբոր թոշիմ օղի մէջ »

Վախս է սաստիկ և անվերջ,

Մեր ծովային արծիւներէն,

Կոցա աչեղ մագիլներէն:

Իսկ երր մըտնեմ ծովին խոր

Ըանաձկներն ահաւոր

Մահ կսպառնան անդադար,

Մէկ տեղ հանգիստ շեմ գըտնար » .

« Ծերուկ մայրը » որդեսակ »

Աշխարհում կան փորձանք անբաւ,

Եթէ կամիս լինել հանգիստ,

Ըստրիր ճանապարհ փոքրիկ »

Եւ նորա մէջ առաջ գընա »

Որով կլինիս երջանիկ »

Ոչ օղին մէջ բարձրացիր

Եւ ոչ ծովին խոր մըտիր » . . .

ԱՌԱՔԵԼ ՆԱԼԲԱՆԴԵԱՆ

ՎԵՐՍԻՉ ՀԻՒՄՆԴՈՒԹԻՒՆԵՐ.

Ա. արակիւ հայուական հիւանդան-ընելլէր:

(Ալլարատ Հ. 6.)

Ճարունակենք վարակիչ կպչողական հիւանդութիւնների տարածման և ծագման մասնաւորութիւնները պատմել: